

[Ravn.]

ligt stillede kassers forhold har været til behandling i tinget adskillige gange.

Om det foreliggende lovforslag vil jeg sige, at vi ser med sympati på nogle af de tanker, der er nedlagt i det. Alt det, den ærede ordfører for forslagsstillerne har sagt om den sociale side af sagen, kan jeg for så vidt give min tilslutning. Det er rigtigt, at de arbejdsløse har vanskeligheder ved indledningen til en arbejdsløshedsperiode, når de skal springe en uge over, om man kan sige det på den måde; og det er rigtigt, at der kan gå, i hvert fald i København, helt op til 17 dage, før hjælpen kommer til udbetaling. Ikke mindst for de lavtlønnede folk, hvis ugeløn ikke er til mere end dagen og vejen, kan disse karenbestemmelser være en hård belastning.

Jeg synes dog også, man kan sige, hvad den højtærede socialminister var inde på, at der er vist en del forståelse for dette problem, idet dispensationsbestemmelserne i arbejdsløshedsloven er udnyttet. Det har betydet, at hvor der tidligere skulle tages karensdage efter 3 eller 4 ugers arbejde, lidt forskelligt for de forskellige kasser, skal der nu kun, bl. a. for arbejdsmændenes vedkommende, tages karensdage én gang årligt. Det er klart, at disse dispensationsbestemmelser har været en stor hjælp for de arbejdsløse. Vi skal nu imidlertid gøre os klart, når spørgsmålet om karenbestemmelserne behandles, at det i høj grad er et spørgsmål om kassernes økonomi. Der er kasser, der simpelt hen ikke har penge til at gennemføre en ophævelse af karenstiden, uden at de samtidig får et ekstraordinært tilskud fra staten. Med andre ord, kasserne vil ikke kunne udnytte eventuelle nye bestemmelser uden dette øgede tilskud.

Jeg er opmærksom på, at forslagsstillerne i § 3 i lovforslaget ønsker 10 mill. kr. stillet til rådighed for de vanskeligt stillede kasser. Her er vi for så vidt ved kernen i hele sagen. Jeg vil gerne føje til, i lighed med hvad den højtærede socialminister sagde, at jeg ikke er sikker på, det beløb dækker udgifterne. Jeg ved, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse regner med, at 10 mill. kr. nogenlunde er det beløb, den skal bruge, hvis karenbestemmelserne ophæves, og da der også er andre vanskeligt stillede kasser end arbejdsmændenes at tage hensyn til,

bliver der sikkert tale om et større beløb. Men spørgsmålet er altså, om staten kan stille 10 mill. kr. eller et andet beløb til rådighed for de vanskelige stillede arbejdsløsheds-kasser. Som bekendt sidder der for øjeblikket en kommission og arbejder med de vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kassers forhold. Jeg kan ikke sige noget om, hvornår denne kommission kan afslutte sit arbejde; det ville være rart, om den snart gjorde det, så man kunne få orden i de vanskeligt stillede kassers forhold og få skabt et rimeligt økonomisk grundlag navnlig for disse kasser.

Mit parti er som sagt sympatisk indstillet over for nogle af de tanker, der er nedlagt i det foreliggende lovforslag. Hvis der skulle vise sig politisk mulighed for en lovgivning i retning af det, der her er foreslået, vil vi yde vor medvirken dertil, og vi mener, der kan være anledning til at se på lovforslaget i et udvalg.

N. Chr. Christensen: Vi i venstre er ikke uden forståelse for de vanskelige vilkår, som de arbejdsløse har, og vi har da også gennem årene vist det i praksis gennem vor deltagelse i den lovgivning, der er vedtaget i denne sal, også i tilfælde, hvor ekstraordinære krav blev stillet. Men det lovforslag, som det kommunistiske parti nu har fremsat, kan vi ikke medvirke til at gennemføre. Vi synes for det første, at det hviler på et helt forkert grundlag. Den højtærede socialminister har allerede omtalt, at der i næsten alle arbejdsløsheds-kasser gives dispensation med hensyn til karenstiden. Dette er rigtigt. Der findes vist kun en eller to kasser, hvor sådan dispensation ikke er givet, og det vil igen sige, at dispensationen egentlig er blevet regel, og det er jo ikke meningen med en lov, at dispensation skal være reglen. Sådan set kan man sige, at det måske i visse tilfælde er imod lovens forudsætning, men man har altså skønnet det rigtigt at handle således på disse områder. Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen grund til på nuværende tidspunkt at tage hele dette spørgsmål op.

Der er dernæst en række forhold, der vil komme til at spille ind, når loven til sin tid skal ændres. Spørgsmålet er jo til behandling sammen med en hel række andre spørgsmål i arbejdsløshedsforsikringskom-